

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רחל	שם משפחה: רינטוביץ'
--------------	---------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים: מילר	בלועזית Miller	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: מילר
תאריך לידה: 5.2.1929	מין: ז / נ	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל
ארץ לידה: ליטא	בלועזית Kovna	מקום לידה (ישוב, מחוז): קובנה
שם פרטי ושם נעורים של האם: מלכה ריבק		שם פרטי של האב: דויד
שם נעורים של האישה:	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
ארץ המגורים: ליטא	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: סלובודקה
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: כיתה ו'
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ליטא		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור:	מקום השחרור: ליטא	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה: 1972	מקומות/מחנות בדרך לארץ: וינה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

לפני המלחמה, ולפני שהרוסים הגיעו, היה בסך הכול טוב. סבא עבד בבנק, הייתה לנו חנות לכלי בניה. אני למדתי בגימנסיה "שלום עליכם" שדיברו בה יידיש. במקום שגרנו היו בעיקר יהודים. לפני המלחמה היה פוגרום שבו נהרגו הרבה אנשים. דודה הסתירה את תינוקה בן עשרה חודשים מתחת לשמיכה, והוא ניצל מהפוגרום. אך הוא נהרג במלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כשהתחילה המלחמה הייתי בת 11, סיימתי שש כיתות. הייתי בבית עם אחי הקטן והוריי. אבא הגיע בלילה ולקח אותנו לאחיו. שם היינו וכך ניצלנו. כמה ימים לאחר מכן, הצחיל פוגרום בקובנה. אספו אצ כל היהודים בשכונה וביצעו בהם טבח. יותר מ-700 יהודים נרצחו, בהם סבא, סבתא וידידים. המשרתת הגויה של הוריי מלפני המלחמה לקחה אותנו למשק שלה, ושם היינו עד סוף המלחמה. לאישה קראו יאנה. לאמא היו שלושה אחים- דויד, אפריים ויוסף. דויד, אשתו ובנותיהם, כמו כן בנו של אפרים, נלקחו למבצר פורטוש, שהפך לגטו, ושם נרצחו יחד עם 10,000 איש. הדבר אירע באוקטובר 1941. יוסף, אשתו רוזה ובתם לאה הגיעו ללטביה. שם הגרמנים תפסו אותם, שמו בבית סוהר. אז נשרף בית הסוהר על כל יושביו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בסוף המלחמה חזרו הרוסים. הלכתי לעבודה ואחי הלך ללמוד. אמא הייתה חולנית. היא פגשה ליטאית שהכירה מחנותו של אבי, והאישה סידרה לי עבודה בחנות גדולה לכלי אוכל. שם עבדתי הרבה שנים. בשנת 1950 התחתנתי עם בעלי, שהשתחרר ממחנה ריכוז. ילדי נולדו בליטא. התחלנו לחפש דרכים לעלות לארץ, ורק בשנת 1972 קיבלנו אישור לעלות לארץ.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'): עלינו לארץ והגענו לראשון לציון.

בהתחלה גרנו אצל חבר ליטאי שעלה לארץ שנתיים לפנינו, עד שקיבלנו דירה מהמדינה. עבדנו. נולדו לנו נכדים ונינים.